

ogsaa Fordringer til den højtærede Trafikminister. Forholdene ere jo saaledes der nede, at det første Morgentog kommer først til Næstved Kl. 10,12 og det naar først til Vordingborg — som jeg jo særlig interesserer mig for, som alle vide — Kl. et Minut i 11. Det er i det hele taget meget sent, og hvis det kunde lykkes paa en eller anden Maade at fremme Toggangen, saaledes at Toget kunde komme 1 eller 2 Timer før ned til disse Byer, som ligge, ja jeg vil sige, Sonden for Køge, saa vilde det jo gavne lige ned til Nykøbing paa Falster, om ikke længere, helt over paa Lolland. De andre ærede Medlemmer, som have talt om denne Sag før, have fremdraget forskellige Grunde, som talte for, at vi maatte kunne naa denne forbedrede Toggang der nede om Morgen, men de have ikke nævnt et Forhold, som det forekommer mig spiller en meget stor Rolle, og derfor tager jeg mig den Frihed at nævne det og knytte mit Ønske til de ærede Medlemmers Ønsker, som have talt om denne Sag. Det er det Forhold, at man har en meget daarlig Forbindelse om Formiddagen fra Jylland. Man har to ordinære og gode Forbindelser med Jylland her fra Sjælland, en om Dagen og en om Natten. Rejser man fra Jylland om Natten med et Tog, som gaar lidt over Midnat fra Jylland, saa er det saa viselig og praktisk og godt indrettet, at man naar København Kl. 6 Minutter over 8, men vil man til Næstved, ja saa kan man være der 20 Minutter over 8, skønt det ikke er saa langt. Det anker jeg imidlertid ikke over; men vil man til Vordingborg, bliver Klokken 11, og vil man til Nykøbing, bliver den 12 $\frac{1}{2}$. Dersom det derfor kunde lykkes at bringe det første Morgentog tidligere i Gang herinde fra eller fra en Station, der ligger længere ude, f. Eks. fra Roskilde, saa vilde man kunne befordre de Passagerer, der komme fra Jylland — og det er dog vel ikke saa faa, der komme fra Jylland og skulle til de Landsdele, som ligge Syd for Næstved, naar vi tage Falster og Lolland med — lige saa mange Timer eller Minutter tidligere frem, som vi kunne bringe dette Tog tidligere frem fra København. Der er fremsat saa mange Ønsker om denne Sag, og det er ikke første Gang, de ere fremsatte, og det vil heller ikke blive sidste Gang, hvis ikke de imødekommes nu, — jeg ved, at der ogsaa fra adskillige interesserede Byer eller kommunale Institutioner dernede paa Egnen vil i en nær Fremtid blive rettet Opfordring til den højtærede

Trafikminister om at hjælpe dem i denne Sag —, saa jeg haaber, det skulde lykkes Trafikministeren, som jo altid er overmaade velvillig, at tage denne Sag under en saa velvillig Overvejelse, at vi til Sommer, naar den ny Køreplan kommer, kunne komme noget tidligere til Vordingborg, end vi hidtil have gjort og ogsaa videre fort over ad Øerne til.

Jeg skal dernæst tillade mig at omtale en Sag, som jeg ogsaa har omtalt tidligere — det ærede Medlem for Kellersrup (Jensen-Knudstrup) omtalte den for Resten forleden, og jeg skal ikke nægte, at jeg havde næsten ventet, at det ikke skulde have været nødvendigt at omtale den paa anden Maade, end at man kunde have sagt Tak for, at denne Sag var bleven taget op. Hvad jeg tænker paa, er at faa Forholdene ordnede noget bedre for vore Opdragelsesanstalter. Allerede da Tillæget til Skoleloven laa til Forhandling her for 3 Aar siden, tillod jeg mig at drage denne Sag frem og at henstille og overhovedet at gøre Forsøg paa, om vi ikke kunde faa de yngre Lærere eller Lærerne overhovedet ved vore Opdragelsesanstalter stillede saaledes — ikke at de kunne klare sig, for det kunne de nok, men at Opdragelsesanstalterne kunne klare sig. Nu ere de og have været, lige siden vi fik Skoleloven, saaledes stillede, at de skulle hjælpe sig med ganske unge Lærere, Lærere, som kun kunne blive der et eller højst to Aar, thi blive de der længere, saa have de Tab af at blive der, selv om de lønnes lige saa godt ved Opdragelsesanstalterne som andetsteds. Men det, det gælder om for Opdragelsesanstalterne, er jo netop ikke, at de have det tilstrækkelige Antal Lærere, men at de dog i det mindste have en enkelt eller helst flere, som særlig egne sig for denne Gerning. Vi maa dog indrømme, at der skal særlige Evner til at være Lærer paa Opdragelsesanstalter og for at kunne øve en saadan Indflydelse, som skal øves der. Men de kunne ikke blive der, hvis de høre til de seminarieuddannede Lærere, til de Lærere, som ere uddannede gennem vore Læreruddannelsesanstalter. Opdragelsesanstalterne kunne, som jeg nævnte før, kun faa unge Lærere, hvis de ville have Seminarister. De hjælpe sig saa — det har man mange Eksempler paa — ad andre Veje, med ueksaminerede Folk eller Folk med andre Eksaminer, Teologer o. s. v. Det kan jo godt være udmærkede Folk. Men naar man holder paa, at Læreruddannelsen evner at gøre Folk særlig skikkede til at